

Nr 11.

Ankom till riksdagens kansli den 7 februari 1935 kl. 1 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående ned-sättning av räntan å köpeskilling för vissa från kronojord försålda lägenheter m. m. jämte i ämnet väckta motioner.

(1:a avd.)

I en till riksdagen den 16 januari 1935 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition nr 34 har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen att godkänna de ändringar i gällande grunder för försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m., vilka framgå av det såsom bilaga till berörda statsrådsprotokoll fogade förslag till ändrad lydelse av 22 § förordningen den 6 juni 1929 (nr 176).

Författningsförslaget finnes såsom bilaga fogat vid detta utlåtande.

I detta sammanhang har utskottet till behandling förehaft två inom andra kammaren utan samband med propositionen väckta, till utskottet hänvisade motioner, nämligen

1) nr 33 av herr *Gustafson* i Kasenberg *m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen ville besluta, att räntan och återbetalningsskyldigheten å köpeskilling för sådan jordbrukslägenhet eller byggnad å åbolägenhet, som år 1920 eller senare år försållts eller försäljes från under domänstyrelsens förvaltning ställd kronoegendom, bringas i överensstämmelse med vad som stadgas i kungl. k. nr 124/1934 rörande lån från statens egnahems-lånefond; samt

2) nr 74 av herrar *Thorell* och *Olsson* i Staxäng, vari hemställts, att riksdagen ville besluta, att räntan å ogulden köpeskilling (amorteringsdelen och stående delen) för från vissa kronoegendomar upplätta egnahemslägenheter och övriga försålda jordbruksfastigheter sänkes till 3.6 procent eller, om räntan å lån från egnahemslånefonden sänkes ytterligare, till paritet med för denna därefter gällande ränta.

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionerna, hänvisas till dessa.

Departementschefen har — efter en redogörelse för behandlingen vid 1934 års riksdag av frågorna om egnahemslåneräntan och räntan å ogulden köpeskilling för kronoegendom — anført.

»När betalningsvillkoren för egnahemslån tidigare ändrats, har alltid motsvarande jämkning vidtagits i avseende å räntan och betalningsvill-

koren för ogulden köpeskilling för de från kronoegendom upplåtna lägenheterna. Vid framläggandet av de förslag, som innefattades i propositionerna nr 42 och 43 till 1934 års riksdag, var avsikten, på sätt framgår av det anförda, att så skulle ske även då. På grund av riksdagens beslut, vilka Kungl. Maj:t ansett sig böra följa vid utfärdandet av förenämnda författningar i ämnet den 4 maj 1934 nr 124 och 127, har berörda princip kommit att frångås. Räntan är sålunda nu beträffande ogulden köpeskilling bestämd till högre belopp än beträffande egnahemslån för jordbrukslägenhet. Någon grundad anledning att uppehålla denna olikhet torde ej föreligga. Åtgärder synas böra vidtagas för att ånyo åstadkomma överensstämmelse mellan räntebestämmelserna på förevarande båda områden, och torde härvid riksdagens beslut rörande egnahemslåneräntan få tagas till utgångspunkt. Förslag till i sådant syfte erforderlig ändring av 22 § förordningen nr 176/1929 har upprättats inom jordbruksdepartementet. De ändrade bestämmelserna torde böra träda i kraft den 1 juli 1935 att gälla vid upplåtelse, som därefter verkställas. I anslutning till övergångsstadgandena vid 1934 års ändring torde de nya bestämmelserna emellertid jämväl böra få tillämpas, räknat från och med år 1935, beträffande upplåtelse, som verkställts under tiden 1 januari 1920—30 juni 1935.»

Utskottet.

Utskottet, som anser, att räntan å köpeskilling för försålda kronolägenheter av nu ifrågavarande slag principiellt bör vara lika med räntan å lån ur egnahemslånefonden, biträder Kungl. Maj:ts förslag. Genom bifall till propositionen tillgodoses jämväl syftet med motionen II: 33. Däremot kan utskottet icke biträda motionen II: 74, i vad densamma avser en längre gående räntesänkning än Kungl. Maj:t föreslagit.

Under åberopande av det anförda hemställer utskottet,

- 1) att riksdagen må bifalla förevarande proposition;
- 2) att motionen II: 33 må anses besvarad genom utskottets hemställan under 1); samt
- 3) att motionen II: 74, i den mån densamma icke kan anses besvarad genom utskottets hemställan under 1), icke må föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 7 februari 1935.

På jordbruksutskottets vägnar:

C. J. JOHANSSON.

Bilaga.**Förslag**

till

ändrad lydelse av 22 § förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m.

Härigenom förordnas, att 22 § förordningen den 6 juni 1929 angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m., sådan paragrafen lyder enligt förordningen den 4 maj 1934 (nr 127), skall i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

22 §.

Köpare — — — stadgas.

A) Vid — — — följande:

a) Beloppet — — — detsamma.

b) Å amorteringsdelen erlägges från och med sjätte året efter utgången av det kalenderår, varunder tillträde ägt rum, intill dess densamma blivit till fullo gulden, en annuitet av fem och sex tiondels procent, varvid såsom ränta räknas tre och sex tiondels procent å det oguldda kapitalbeloppet av amorteringsdelen. Efter länsstyrelsens beprövande må dock amorteringsskyldighetens inträdande framflyttas intill femtonde året efter året för tillträdet, därest vid försäljningen egendomen är till avsevärd del ouppodlad eller ej försedd med nödiga byggnader eller ock andra liknande skäl för beviljande av anstånd föreligga.

c) Intill dess kapitalavbetalningen börjar, erlägges ränta å hela det oguldda beloppet med tre och sex tiondels procent.

d) Sedan kapitalavbetalningen börjat, erlägges, jämte annuiteten å amorteringsdelen, ränta å stående delen efter fyra procent om året, intill dess jämväl denna del till fullo inbetalts.

e) Utom — — — fullgöras.

f) Därest — — — stadgas.

B) I — — — gälla:

a) En — — — sägs.

b) Återstående — — — rum.

c) Å — — — året.

d) Finnes — — — belopp.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1935 men må ock tillämpas, räknat för tiden från och med år 1935, beträffande upplåtelse, som jämlikt kungörelsen den 17 oktober 1913 (nr 271) angående grunder för upplåtande av egnahemslägenheter från vissa kronoegendomar eller kungörelsen den 17 december 1926 (nr 509) angående grunder för upplåtande från vissa kronoegendomar av jordbrukslägenheter under åborätt enligt lagen om upplåtelse under åborätt av viss jord samt av egnahemslägenheter eller förordningen den 6 juni 1929 (nr 176) angående försäljning i vissa fall av kronoegendom m. m. verkställds under tiden 1 januari 1920—30 juni 1935.